

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. — fil.
Fél évre 4 kor. — fil.
Negyed évre 2 kor. — fil.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily
rásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez
küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felölös szerkesztő és tulajdonos lapkiadó

Podhradszky Emil.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlközásoknál eladás vételné
minden szó után előre beküldendő 4 fil.
Nagyobb s többszöres hirdetményeknél mér-
sékelt díjak egyezség szerint.

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1904. Február 7.

19. szám.

Szakvadászok képzése.

A vadászat úgy is mint sport, úgy is, mint ipari üzletág hazánkban csak a legújabb időben kezdett nagyobb lendületet venni s a szakszerűen berendezett és gondozott vadászterületek még most is szinte fehér holló számba mennek és a meglevő ilyenek is még csak csecsemő korukat élik. Ebben a tekintetben csakugyan még fölötte hátul vagyunk a civilsációban s ezen a téren más európai államok nagyon megelőztek minket, dacára annak, hogy sem éghajlati, sem terep viszonyaik nem olyan kedvezőek, mint a milyenek nálunk vannak. A hazánkhoz arányitva kicsiny Csehország sokszorosan nagyobb bevételeket mutat fel vadjai elárusításából, mint mi s alig van benne olyan terület, melynek ne lenne szakszerűen berendezett és kezelt vadászterülete. Szakképzett vadászai fölös számmal vannak s nem csak hogy a honi szükségletet teljesen fedezik, de mint kiválóan alkalmas anyag keresettek más országokban is, kivált pedig nálunk, hol a vadászterületek szakszerű vezetése, ott, a hol van ilyen, jóformán mind cseh s itt-ott elvétve német kezekben van. Így van ez az uralkodóház uradalmában. de úgy van számos magyar főur birtokán is. Olyan hely, hol magyar szakvadász vinné a főszerepet, alig található.

Hát ezek valóban elszomorító állapotok s itt lenne az ideje okaik kipuhatólásának s a helyzet javítására alkalmas eszközök és módok keresésének.

Legújabbban az Országos Vadászati Véd-egylet a földmívelésügyi m. kir. Ministerium felhívására foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy mikép lehetne a szakszerű vadászok és vadőrök képzésének kérdését legcélszerűbben megoldani s tanulmányozásának eredménye — mint azt lapunk 17-ik számában közöltük — az volt, hogy javaslatba hozta egy vadászati szakiskolának a felállítását, sőt ennek helyét is kijelölte, még pedig Gödöllőn, abból a szempontból indulva ki, hogy a gödöllői és környékbeli korona-uradalmi mintaszerűen berendezett vadászterületek bő alkalmat nyújtanának a növendékeknek gyakorlati téren való kiképzésére is.

A szakiskola szükségességére és felállítására vonatkozó véleményünket részben már lapunk mult számában elmondtuk ugyan, de a dolog fontosságánál és a kérdés nagy horderejénél fogva szükségét érezzük annak, hogy még pótlólag egyet-mást elmondjunk.

A mi a szakiskola elhelyezésének kérdését illeti, el kell ismernünk, hogy Gödöllőnél alkalmasabb helyet alig lehetne találni, báz az igényeknek ez sem felel meg minden tekintetben, mert környékén nincsenek például havasi vadászterületek s így az ezek kezeléséhez szükséges gyakorlati tanulmányokat nem lehetne elsajátítani. Olyan

helyünk azonban az egész országban alig van, hol egyaránt lenne sík és hegyi vadászterület s így a kétféle tapasztalatok szerzésének kérdése alig lenne másképp megoldható, mint hogy a szakiskola két évfolyama két különböző helyen, és pedig az egyik síkságon, a másik pedig hegyvidéken helyeztetnék el, hogy így a növénydeknek itt is, ott is módjuk legyen gyakorlati tapasztalatokat szerezni.

Nehéz kérdést fog képezni a megfelelő szakképzett tanférfiak felkutatása, már tudniillik az olyanoké, kik készek lennének a nem éppen rózsákkal párnázott tanári állást elfoglalni. Nehéz dolog lesz ez annál inkább, mert a vadászat nem olyan tudomány, a melyet akademikusan lehetne tárgyalni, hanem olyan, a melynél a tapasztalás többet ér minden elméletnél, mert ha valamely téren, úgy a vadászatnál az elmélet egymagában feltétlenül megölője a lényegnek. Igazán, ugyanis úgy elméletileg, mint gyakorlatilag képzett s arra, hogy tudását oktatatásszerűen másokba is átplántálni képes legyen, bizon kevés szakvadászunk van s azok is, a kik ezeknek a követelményeknek ha nem is teljesen, de legalább részben megfelelni képesek lennének, talán kivétel nélkül olyan polgári állásban és kedvező helyzetben vannak, a melyet nem szívesen és alig cserélnének fel a tövises és szerényen javadalmazott tanári állással.

Mert még maga a vadászati szaktudás sem elegendő képesítés a tervbe vett szakiskola tanári állásainak betöltésére, hanem szükséges, hogy ahhoz a pedagógiai képzettség is társuljon,

tudvalévő dolog lévén, hogy tanítani sokkal nehezebb, mintsem tanulni.

Eltekintve azonban mindezekről a nehézségektől, van még egy, mely nagy mértékben megnehezíti a szakavatott vadászok képzését s ez a megfelelő szakkönyvek hiánya.

Vadászati szakirodalmunk még egészen fiatal, ugyszólván még a bölcsőben ring s a mi művek ezen a téren eddig megjelentek, alig elégségesek a szükséges szakismeret elméleti részének elsajátítására, annál kevésbé, mert nagy részük nehézkesen, akadémiakus iránylyal van megszerkesztve s nem nyújt könnyű áttekintést. Ezen kívül egyes vadászati szakíróink csak a vadászat egyes ágazataival foglalkoztak egy-egy kötetben s így annak, ki ezek nyomán akarná az elmélet elsajátítani, egész kis könyvtárt kellene összevásárolnia s áttanulmányoznia, a mi nem csak felette költséges, de egyuttal időrabló és még mindig problematikus értékű vállalkozás lenne. Tanulási vezérfonalul talán Lakatos Károlynak »A vadászmesterség« című, múlt évben megjelent nagyszabású műve lenne elfogadható, de még ez sem teljesen az, mely az igényeket minden tekintetben kielégíthetné.

Örvendetes eseményszámba vehetjük azonban, hogy a vadászati szakirodalmunk rohamosan kezd fejlődni s tapasztalt és Diána istenasszony szolgálatában megöszült szakavatott vadászaink egymással mintegy nemes versenyre kelve s talán egyik a másik példáján felbuzdulva sorba közkinccsre iparkodnak tenni mély tudásukat és

László, a kis nyúl vadász.

Azt mondja Berzsenyi Dániel koszorus költőnk egyik versében, hogy:

»Csak sast nemzenek a sasok,
Nem szül gyáva nyulat Nubia párduca!«

A költő ezen mondásának igazságát a legnagyobb készséggel aláírom, mert arról a legközelebbi múlt napok egyikén magam is meggyőződtem s nem állhatom meg, hogy a párját ritkító eseményt, mely erre a meggyőződésre vezetett, le ne írjam.

Január 22-ént történt az eset Felső-Tárkány községben, a mely napon egy ici-pici kis emberke lett vadászszá felavatva. A kis ujdonsült vadász nem más, mint a most éppen 9 éves Gesztes László, Gesztes Lajos érseki uradalmi erdőmester ur kis fia, ki — a mint azt ezen a napon megmutatta — nem csak a

tanulásban vivja ki magának a méltán megérdemelt dicséretet, hanem mint vadász is bebizonyította rendkívüli ügyességét, bátor fellépését, kicsiny testének szívós és ruganyos voltát.

A mondott napon ugyanis hajtóvadászatot tartottunk nyulakra a közel fekvő fiatalos erdőben s az erdőmester ur megengedte kis fiának, hogy azon nem csak mint néző, hanem mint puskás vadász is részt vegyen, természetesen a gondos atya felügyelete alatt.

Elképzeltető a gyermek öröme, mikor az ő kis kétesővű vadászfegyverével és vadásztáskájával felszerelve a felnőtt vadászok csoportja közé sorakozhatott! Látható volt kicsiny arcán az öröm és a boldogság sugárzása, bár akkor még alig mert gondolni a vadászaton elért fényes eredményre.

Az első hajtás megkezdődött s a kis vadász kezében a töltött fegyverrel teljes nyugalommal áll helyén, figyel és türelmesen vár Alig telik el pár perc, hát legnagyobb meglepetésünkre elsőnek éppen

gazdag tapasztalataikat. Így követi most nyomon Lakatos Károlyt Vihar Győző, lapunk tisztelt olvasói előtt is jól ismert kitűnő vadászati szakírónk, kinek nagy műve, a: »Vadászati Szakismeretek Gyűjteménye« már a legközelebb s a sorsnak különös kedvezése folytán éppen lapunk kiadásában fog megjelenni.

Ennek a műnek a tartalma annyira gazdag s úgy felöleli a vadászat, vadtenyésztés, vadóvás stb. minden ágát, mint a hogy ezt még egy másik mű sem tette s valóban alkalmas lesz arra, hogy tanulmányozása által a vadászati szakmára készülők mind ama ismereteket elsajátítsák, a melyekre mint hivatásos vadászoknak szükségük leend.

A műnek bővebb ismertetését és méltatását egyébként akkorára hagyjuk, mikor annak első füzetei napvilágot fognak látni, a mi minden valószínűség szerint a közeledő husvéti ünnepeken fog megtörténni, most csak lapunk tisztelt olvasóinak figyelmét előlegesen akartuk a vadászati szakirodalmunk egén jelentkező új fényes üstökösre felhívni.

Vadászgazdaságunk folytonos fejlődése mellett mindenestre előnyös lesz az erdészeti személyzetre is, ha a vadászati szaktudományokat elsajátítani törekszik, mert abból kára nem, de haszna mindenestre lehet.

a kis László fegyvere durran s a lövésre egy szegény tapsifüles tűzben esik össze. A sűrűben tőle alig 30 lépésnyire előre törtető nyulat szerencsés s ügyes kézzel leterítette. A »brávo!« kiáltásra, melyet az erdőmester ur hallatott, nyomban tisztában voltunk mindnyájan, hogy a legelső nyúl a kis vadász fegyverétől esett el.

A hajtás befejezte után mindenki sietett a szerencsés kis vadászt üdvözölni, kit a meglepetés és az örömteljes izgalom alig engedett szóhoz jutni.

Következik a második hajtás; szóll a puszka és — László urfi meglövi a második nyulat is! Az öröm nőttön nő s a meglepetést most már inkább a felnőtt vadászok arcain lehet látni, kivált azokén, akik még eddig lövés nélkül álltak helyeiken.

A vadászat tovább folyt egészen délutáni 3 óráig s a kis László hősiesen állta nem csak a hideget, de a járás-kelés fáradságait is.

A nap eredménye nem volt valami nagy, csupán csak 12 darab nyúl esett, melyek közül egymaga a kis László hármát hozott terítékre.

A szarvas,- dām- és özvad és ezek okszerű kezelése.

Irta: **Vihar Győző.** — (Folytatás.)

különféle tápanyagok táperejére nézve egyébként a »Vadászati Zsebnaptár« a következő kimutatást tartalmazza:

a réti széna tartalmaz	59.2 %
a fekete éger	82.6 „
a tölgy	82 „
a mogyoró	80.3 „
a fehér gyertyánfa	79.9 „
a jávorfa	79.4 „
a nyirfa	78.6 „
a körisfa	77.1 „
a nyárfa	76.7 „
a hársfa	76.2 „
a vad berkenye	76.2 „
az ákácfa	76.1 „
a kecskefűz	75.0 „
a szilfa	73.2 „
az erdei bikk	72.7 „

szerves tápanyagot.

És ebből a táblázatból nyilvánvaló, hogy a lombtakarmányneműek egytől-egyig nagyban felülmúlják még a legnagyobb minőségű széna tápértékét is, ezen kívül pedig a lombtakarmány figyelmet érdemel még dús tanin, csersav tartalma, könnyű hozzáférhetősége, kezelésének egyszerűsége és olcsósága miatt is, mely tulajdonságainál fogva a lombtakarmány különösen alkalmas téli vadtaplálék, e mellett pedig ettől nem kap hasmenést úgy, mint a husosabb, a nedvdúsabb

A vadászat befejezése után nagy diadallal térünk haza, az erdőmester ur házához, hol azután az ünnepélyes felavatás vette kezdetét. Könnyebb elképzelni, mint leírni azt a hatást, mit ez a szokásos ceremónia mindnyájunkra tett, nem csak a felavatandó kicsiny vadászra, de még az öreg, edzett vadászokra is.

A vadászok és hajtók csoportja közt, az általa lelőtt három nyúl előtt állt a kis vadász s azután az egyikre keresztbe téve kicsiny puskáját, ő maga is ráfeküdt, nyugodtan várva a bekövetkezendőket.

A vadászavatást a kis vadász édesatyja, az erdőmester ur végezte. A szokásos három vesszőcsapás mindegyikét igen szép beszéd és intelem kísért s szavai hallatára önkénytelenül is örömkönnyek lopóztak mindnyájunk szemébe. A felavatási szertartás után a közel állók felkapták a most már igazi vadászszá lett kis emberkét s hangosan éltetve hordták körül. Hogy pedig a szép ünnepély emléke még marandóbb legyen, a kis vadász édesatyja még a hajtókat is megboroztatta, a mi után véget ért a szép ünnepély.

takarmányféléktől. milyen például a burgonya, a répa-féle stb. A hasmenés pedig, ha nagyobb mérveket ölt, — gyakran igen végzetes kimenetelű szokott lenni a nemes vadra, miután az a téli zord időjárás és egyéb káros behatások folytán elerőtlenedve, nem képes a bajjal megküzdeni.

A sarju szénát itt csak annyiban emlitem meg, a mennyiben én ezt határozottan silány, rossz, sőt káros hatású tápnak tekintem.

Minden vadasnál különös gond fordíttassék arra, hogy a vadaknak, minden időszakban, ugy minőség, mint mennyiség tekintetében megfelelő táplálék álljon rendelkezésükre; ez által nem csak az állomány mennyisége és minősége biztosítható, de egyúttal a vadaknak illetéktelen helyekre való kiváltási szenvedélyük s megszokott károsítási hajlamuk is korlátozva van.

Ezt a célt elérjük az által, ha a vadas területeken a vadak részére megfelelő táp termesztéséről gondoskodunk akként, hogy azok minden időszakban hozzá férhessenek valamely idényszerű táphog s nehoz pocskolást vihessenek véghez ezekben, célszerű több helyen egyes-egyes táblákat kezelni és ezeket csak a szükséghez mérten egyes részekben tenni hozzáférhetőkké; törekedjünk továbbá a termények változatosságára és ezen felül télire összegyűjtve is szerezzünk be eleséget kellő változatban, hogy a téli időjárás szigorához képest mindenkor elegendő álljon rendelkezésünkre.

A lombtakarmány tápértéke annál nagyobb, minél előbb gondoskodunk annak összegyűjtéséről, legjobb tehát annak gyűjtését már a tavasz kezdetén s illetve folyamán, a mikor a természet már eléggé előhaladt, megkezdni. Az egybegyűjtött takarmányt szükséges lassan, vagyis árnyékos helyen jó kiszikkasztani és száraz, szellős helyeken csomagokba kötözve kezelni. Ha a tavasz folyamán nem tehetünk szert kellő mennyiségű lombzatra, akkor a gyűjtést még a nyáron át is folytathatjuk és illetve folytatnunk kell is.

Hogy egyébféle s általában véve a takarmánykészlet hogyan kezelendő és értékesítendő, ezt a nyulak téli takarmányozásáról szólva már más helyen elmondtam s mivel az eljárás egyező, azt itt külön is ismertetni fölösleges, de ezzel az alkalommal ki kell emelnem azt, hogy a szarvas, különösen azonban a túifenyés őz csak akkor keresi fel még a kifogástalanul kezelt, minden mellék iz nélkül való egészséges takarmányt is, ha az eléggé változatos és zamatos is.

A zamatosság fokozása céljából Lakatos Károly »A vadászmesterség könyve« című, rendkívül tanulságos nagy művében Holfeld főerdőmester vezéreszméi alapján ajánlja a takarmánynak következő mennyiségben és arányban való keverését: fővad részére naponként és darabonként: különféle szemes eleségből 0.75 kilogramot és szárított törkölyből 0.25 kilogramot; lóheréből vagy jó hegyi szénából 1 klgr., Holfeld-fél vadetető porból 0.03 klgr. és lombtakarmányból egy kévét, mely 1 méter széles átmérővel birjon;

Őz vad részére szinte naponként s darabonként: a különféle szemes eleségből 0.20 klgr. malátacsira, buzakorpa és szárított törkölyből 0.10 klgr. Holfeld-féle porból 0.02 klgr. és lombtakarmányból 0.10 kévét.

Őzekkel egyáltalán nem ajánl anya vagy sarju szénát és burgonyát etetni, ellenben nagyon ajánlja a vadgesztenyét felaprózva, a sós vízben áztatott szemes eleséget s a mennyiben az etető helyek közelében erre a célra egyes vágásokat kijelölni nem lehetne, luc-, jegenye-, erdeifenyőfák vagy nyárfák ledöntögetését.

A mesterséges etetést akkor leghelyesebb megkezdni, mikor már az élet, a természet kialvó félben van, hogy a vad hozzá szokjék a takarmányhoz, mire annak fogyasztási szüksége előáll, tehát már november hónapban s folytatni kell azt, míg csak a vad

Rövidre szabott közleményemet alig fejezhetném be méltóbban, mint hogy meghajolva a kis vadász bámulatos kitartása és rendkívüli ügyessége előtt, szívem mélyéből kívánjam, hogy őt az Isten nagyra növelje és sokáig éltesse s örömeire legyen kedves szüleinek, kik már eddig is ilyen derék fiút tudtak képezni belőle!

A mai elpuhult korban, mikor a testi fejlődés rovására csak megemészthetetlen tudományokkal sanyargatják már zsenge korokban a gyermekeket, jól esik látni az olyan nevelési rendszert, hol a szellemi fejlesztés a testi edzéssel párhuzamosan halad s ha minden szülő követné az erdőmester urék példáját, nem kellene félnünk a jövő nemzedék elsatnyulásától! *Biró László.*

A révi cseppkőbarlang.

Handl Károly, vasuti pályafőlvigyzó új cseppkőbarlangot fődözött föl Rév, biharmegyei község határában; olyan cseppkőbarlangot, a milyennel még

egy ország sem dicsekedhetik. A pazar természet, mintha minden szépségét ebbe a nagy kőcsarnokba akarta volna mozaikszerűleg összerakni.

A barlangba lépve, egy tágas előcsarnokba jutunk, melyből két főút ágazik széjjel. Az egyik száraz út, a másik vizes. A száraz út a Kálvária-hegy-hez visz, melynek ormán három keresztre feszített emberalak látható. A középső kereszt tövéből kristályvizű forrás tör elő, mely csörgedezve folyik alá a dombról. Egy körülbelül két méter széles és hat méter magas folyáson végighaladva, különböző színekben pompázó templomba érünk; a bejárás egyik oldalán egy orosz-lán, a másik oldalán pedig egy sárkány fekszik. A templom hátsó részében egy gyémántfényű cseppkövekből alakult oltár áll, jobboldalán pedig az orgona. A csarnok mennyezetéről óriás csillár lóg alá. A templom két oldalán szinte szimmetrikusnak látszó négy-négy fehér cseppkőoszlop tartja a mennyezetet. A oltár mögött egy nagy függöny elzárja előlünk az utat. Egy másik kerek csarnokban, mely körülbelül husz

fogyasztja, és pedig jól benyulólag a tavaszba s tekintet nélkül arra, vajjon nyújt-e már maga az anyatermészet is elég tápot vagy nem, mert a takarmánynemű hirtelen változtatása emésztési zavarokat s káros utókövetkezményeket, gyakrabban még elhullásokat is szokott maga után vonni.

Az adagmennyiség mindenkor a szükséglet és a tényleges fogyasztás arányában szolgáltatassék ki s illetőleg pótolassék.

Az etetők e tavadas kevésbé járt, nyugalmas, szél-től és hófúvásoktól védett, csendes, lehetőleg vízmenti és téli vágásra szánt különféle fajú fákat magában foglaló, azonban még a rendes táplálkozásra alkalmas fiatalabb ültetésektől s vágások által is lekérgezhető új erdőállaboktól távolabb eső olyan helyeken rendezzük be, hová a szükséges tápmennyiség minél kevesebb akadályokkal elvarozható.

Helyes, ha a takarmány-félszerek s illetve tartók kint vannak a vadasterületen az etetők kövében s ha a takarmány a tavaszi, a nyári és a kora őszi jobb időjárás alkalmával szállítatik ide. A takarmánykészlet azonban zárt, szellős és száraz épületekben raktározandó s gyakori szellőztetés és forgatás mellett való gondozás által eleje veendő megpenészesedésének, megdohosodásának, megromlásának.

(Folytatása következik.)

Hasznos tudnivalók.

Hogyan és mikor trágyázzunk kukorica alá.

A kukorica sikeres termesztésének egyik legfőbb tényezője a jó mély őszi szántás, de ezenkívül a trágyázást is meghálálja. Közönségesen a tavaszi gabona-

vetés végezte után szoktak eléje trágyázni, mert akkor a gazda legjobban ráér. Mivel pedig ekkor ugyanis le-
gázolnák, mellőzik az őszi szántást, a mi pedig öreg hiba, mert a tengeri a nem trágyázott őszi szántásban sokkal biztosabb termést ad, mint a trágyázott tavaszi szántásban.

Ha tarlóföldet trágyázunk, tényleg legjobb közvetlen a tavaszi (együttal) vetőszántás alá trágyázni, mert akkor legalább a trágya azon frissiben a földbe kerül. Csakhogy aztán amit ma kihordtunk, azt holnap le is szántuk, mert egy jó tavaszi szél és csak a szalma marad a trágyából, a többi a levegőbe megy. De a mély őszi szántást jobb télen letrágyázni meglehetősen szalmás trágyával, akkor, a midőn a föld jó fagyos. Ekkor a kerék nem vágja el a szántást s ha itt-ott van is kocsinyom, kiengedés után az mogporhanyul. A trágyát azonban már a szekérről szét kell hányni és azt — mielőtt összefagyna — egyenletesen azonnal szétteregetni, hogy a szalmás trágya mindenütt egyformán borítsa a földet. A hó és az esőzés a földbe mossa a trágyalevelet. Felül marad a szalma és ez alatt még tavaszi szárazság esetén is nyirkos, porhanyós marad a föld egész a vetőszántásig, a midőn az eke az elkorhadt földbe nyomódott szalmát teljesen leforgatja. Az így trágyázott föld adja a legjobb terméseket. Tessék megpróbálni! Öreg gazda.

KÜLÖNFÉLÉK.

Hideg helyek. Friss legényeknek, a kik szeretik a hideget, egy angol folyóirat nyomán egy pár olyan helyet ajánlhatunk a figyelmükbe, a hol nem kell hőségtől tartaniok. A föld leghidegebb helyei, eddigi följegyzések szerint, a következők: Merkojanszk tartomány Kelet-Szibériában, a hol ismételen előfordult, hogy —69·8 fokra süllyedt le a fagyponthoz alá a hőmérő higánya. — A Matocsui tengersizoros part-

méter magas, földgömbhöz hasonló cseppkőképződmény áll. A glóbusz annyira hasonlít a föld alakjához, hogy a világrészeket teljesen föllehet ismerni rajta.

A révi tündérpalota fölfedezésének története a következő: Handl Károlynak már évekkel ezelőtt föltűnt, hogy a hegyoldalából fakadó forrás nyílása a kellenél sokkal nagyobb. A nagy üreg, a melyből a víz előtör, izgatta kíváncsiságát és képzelődését. Handl már egyszer régebben megkísérelte a bemenetet, de az előtörő nagymennyiségű víz megakadályozta. A lelkes kutató azonban nem csüggesztette el az első kísérlet eredménytelensége Czárán Gyula geológussal lecsapolták a belső nagy medence vizét. Két napi fáradságos munka után már szárazlábbal juthattak be nemcsak az előcsarnokba, a hol nagy tó volt, hanem jóval tovább, mintegy 30—40 méternyire, miközben kellemes meglepetéssel látták, hogy a barlang nem szűkül össze, sőt ellenkezőleg kifejlődik, s hogy a falak sem kopárok, hanem függő és alákuszó cseppkőképződményekkel vannak borítva. Több fölfelé nyuló

nagy mellékágban, a hol folyóvíz nem jár, gyönyörű sztalagmitokat is találtak.

A lecsapolás hatása azonban megszűnt mintegy negyven méternyire, mert kötorlasz állta útját, a barlang egész szélességét elfogva s a belső vizet földuzzasztva. Hozzáálltak tehát a belső medencének a lecsapolásához is, de bár robbantással is dolgoztak: még sem sikerült azt egészen szárazzá tenni s térdigérő vízben kellett átgázolniok. Létra segítségével a tulsóparti sziklafalon fölmásztak, azután egy sziklahidon s egy mély medencén keresztül mentek s a barlang belső folyosójába jutottak. Jobbra, balra színes cseppkőborította falak, melyek között nesztelenül folytatja útját a barlangi patak. Az itt szemlélhető gyönyörűségek látására valami különös érzés fogja el az embert. Ez a maga ünnepies csöndjével, stilszerű cseppkőburkolatával — Czárán geológus szerint — páratlan érdekes tünemény. Harminc méter előre haladva, ismét szélesebb csatornákká tágul ki a barlang. Az előbbrehaladás és továbbkutatás itt már egyáltalában csak

ján a legnagyobb meleg + 15 fok, a legnagyobb hideg — 70 fok. Az igaz, hogy ilyen, teljes hetven fokos hideg az utolsó harminc esztendőben csak egyszer volt. De valami nagy melegtől ott soha se kell félni. A korcsolyapálya ott nyitva lehet — nyáron is annyi-szor, mint minálunk télen.

A kadétgyerekek tréfája. Az angol parlamentben unos-untalan szóvá teszik a brit hadsereg tisztjeinek vaskos tréfáit, a melyeket rendszerint az idősebb tiszt követ el fiatal bajtársaival. Különösen az előléptetéskor rendezett mulatság szokott ilyen tréfával végződni, úgy hogy az ünnepektől a tréfából kapott ütleget miatt sokszor hetekig nyomta az ágyat. Ma már azonban alig van művelt állam, a hol a tisztek eme durva szokásnak hódolnak. Minálunk, a régi csapatiskolában divatozott e kissé fogasabb tréfa. De ez se volt annyira durva, inkább vaskos gyermekcsíny. A legdurvább volt köztük a halálos ítélet kihirdetése. Az éretlen tréfát valamelyik ujonnan belépett növendéken követték el s rendszerint az volt az áldozat, a kire a legidősebb növendék valamiért görbe szemmel nézett. A mit sem sejtőt este a folyosón fegyveres patról fogta el s az alatt az ürügy alatt, hogy főbenjáró bűnt követett el, a haditörvényszék elé állította. Elsötétített szobában székelt a haditörvényszék. Az elnök falócán ült, a mely elé pokrócot terítettek. A hátteret lepedők-ből rögtönzött függöny takarta el a belépő előtt. Az elnök körül fegyveres növendékek sora állott, mindegyik nyakig fegyverben, hogy a félhomályt még komorabbá tegyék. A törvényszék elé hurcolt növendéket az elnökkel szemközt a pokróc végére állították. Az elnök tudára adta a vádlottnak, mivel vádolják s fölolvasta az erre vonatkozó hadicikkelyt is, a melynek értelmében természetesen halálra ítélte. Az ítéletet a borzadozó delikvensen azonnal végre is hajtották. Harsány vezérszóra négy növendék megtöltötte fegyverét persze, csak üres töltéssel, a melynek csak a gyutacsát lehetett elsütni, s újabb kommandóra megdördült a négy puska, a mire a függöny mögött álló négy markos gyerek megrántotta a pokróc, végét, hogy a halálra ítélt bajtárs hatalmas zuhanással hanyatt esett. Száz vitéz hadfi között kilencvenkilenc szentül hitte, hogy agyonlőtték. Soknak még órák multával is kellett bizonyítani, hogy nem szállt el belőle a lélek.

csolnakon volt lehetséges. Handl, a ki egész szenvedélylyel kutatta a barlangot s különben is bátor és ügyes mászó. kísérletet tett a Styx végighajózására.

A fölfedező 1903 december 29-én tovább folytatták kutatásukat a barlangban, a melynek eredményeként a következőket mondják el: Valami nehezen eljutottunk az eddig járható részig, a hol egy gömbölyű teremben tó zárta el előlünk a szabadjárását. Egy hosszú keresztbe fektetett gerendán át eljutottunk a tó másik oldalára, a hol egy magas sziklafal emelkedik. Létra segítségével keresztül másztunk a sziklafalon s ismét egy gyönyörű terembe jutottunk. Ezt a termet a másiktól egy óriási cseppkőből álló s kényelmesen körüljárható földgömb választja el. Ezek a termek, melyekből egy pár hosszabb vagy rövidebb kiágazás nyulik, föl vannak ékesítve a legkülönbözőbb alaku cseppkövekkel. Itt kezdődik ránk nézve a terrinkognita.

A cseppkövek a révi barlangban nem csupán fehérszínűek, hanem színesek, mint a gyémánt, majd

Boxoló kéknguru. Sok mindenféle csodás mutatóványra tanították meg eddig az állatot; már nem ujság a szerpentináncos macska, a sakkozó kutya, sőt még a futballozó fóka sem, de a londoni Iron-cirkusz legújabb érdekessége, a boxoló kéknguru valóban megérdemli, hogy megbámulják. Ez a kéknges talpu fiahardó oly ügyességgel gyomrozza meg ellenfelét, hogy ember legyen, a ki vele el tudjon banni. Bárkivel kiáll és hatalmas ugrásokkal kerülgeti ellenfelét, míg beadhatja az érintéseket nem éppen a leggyöngédebb módon. Üres óráiban alkalmasint már vívni is tanul.

Tigrisfogás. Egy osztrák ariszokrata, ki nemrég tért vissza Indiából, igen érdekesen írja le, hogyan fogják ott a tigriseket. Legegyszerűbb és Indiában általánosan használatos eszköze ennek a gallyakkal befedett verem, melybe a csalétekkel odacsalt állat beleesik. Mihelyest valamely kerületben hírül adják, hogy tigris közeledik, nagy rémület vesz erőt a lakoságon, mert tudják, hogy a tigris nem válogatós és az emberhust is nagyon szereti. Mialatt mindenki előkészületeket tesz, hogy a maga és hozzátartozói biztonságát megvédelmezze, néhány bátor férfi hozzálat, hogy az ostromállapotnak mielőbb véget vessen. Azon igyekeznek, hogy élve fogják meg a bestiát, a mi ugyan nagy fáradságba kerül, de érdemes vele foglalkozni, mert az eleven tigrisekért igen nagy árakat fizetnek. E célra tíz láb kerületű, egészen meredek falu vermet ásnak, melyet gallyakkal földnek be. A verem közepén kecskét kötnek a gallyak fölé, melynek keserves mekegése a királyi állatot csakhamar odacsalsa. A tigris lassan, óvatosan sompolyogva közeledik, de aztán egy csapással ráveti magát a prédára; mire betörnek alatta az ágak és áldozatával együtt a verem fenekére esik. A »vadászok«, a mikor a tigrist így biztosították maguknak, aznap nem törődnek többé vele és csak másnap térnek vissza, a mikor előttük áll a feladat nehezebb része, hogy a tigrist elevenen kihuzzák a veremből, a nélkül, hogy bárkiben is kárt tehetne. A benszülöttek, kik nagyon jól ismerik a tigris természetét, ezt igen egyszerű módon hajtják végre. Erős kötelekből font hálót bocsátanak le a verembe, melyre a tigris azonnal rárohan és mialatt fogaival és karmaival dühösen megdolgozza, annyira belesodorja magát a kötelekbe, hogy végre

mint a kristály, a mely millió sugárban veri vissza a fényt. Ily különleges cseppkövek sem az aggteleki, sem pedig a külföldi leghiresebb cseppkőbarlangokban sincsenek. A mesés szépségű földalatti tündérpalotát még nem mutathatjuk be teljes pompájában, de már is annyit mondhatunk róla, hogy ez lesz a Magyarország természeti ritkaságainak egyik koronája.

A d o m á k.

Ki volt a legboldogabb ember?

- Ádám.
- Miért?
- Mert nem volt neki sem anyósa, sem házibárátja.

Sajnálatraméltó.

- Ugyvan édesem. Törökországban némelyik basának ötvennél több felesége van . . .
- Oh . . . Oh . . . Oh . . . !
- Mit sopánkodol?
- Hát eszembe jutott, milyen szegény basa lenne belőled.

mozdulni se tud. Ekkor a vadászok egyike leszáll, a magával tehetetlen állat lábait erős kötelekkel megkötözi és fejére kámzsát húz, hogy ne haraphasson. A tigris ebben az állapotban kihúzzák a veremből és erős ketreczbe teszik, a köteleket pedig, a melyekkel megkötözték, kívülről elvagdadják. Az oroszánt is, tartózkodási helyén, veremben fogják, ugyanilyen módon, azzal a különbséggel, hogy itt a ketreczet is előre behelyezik a verembe, úgy, hogy az oroszán egyenesen a ketreczbe esik, melynek teteje önműködőleg becsapódik. Elefántot is fognak veremben és mielőtt kivezetik belőle, éheztetéssel megszelidítik.

H I R E K.

Agyontaposta a feleségél. Mehalán borzasztó gyilkosság történt. Egy Jefta Márton nevű kézműves részegen vetődött haza s mikor a felesége szemrehányásokkal fogadta, a földre teperte a szerencsétlen asszonyt s nehéz csizmáival addi taposodott rajta, a míg az asszony szörnyethalt. Két órával később találták meg a szörnyen megcsontolt holttestet, melynek valamennyi bordája össze volt törve. A gyilkos mellette aludt; mikor elfogták, semmire sem emlékezett.

Az orvvadász büntette. Valeaboul, krassó-szörénymegyei község határában, mint lapunknak jelentik, Bósz Hedvig erdőőrét, Hancsu Jánost átlőtt mellel találták meg az erdő sűrűjében. A holttest mellett ott feküdt az erdőőr puskája és táskája. A csendőrség a nyomokon indulva, kézrekerítette a gyilkost Zsurku Demeter odaváló paraszt személyében, a kit az erdő orvvadászatán ért s föl akart jelenteni s a ki ezért heves szóváltás után Hancsut agyonlőtte. A szerencsétlen embernek harminc évi hü szolgálatáért éppen aznap akarta átnyújtani a főszolgabíró a földmivelésügyi miniszter elismerő oklevelét és száz korona pénzjutalmat.

Szerencsétlenség az iskolában. Hajdu-Böszörményből írják: Végzetes szerencsétlenség történt a napokban a hajdu-böszörményi református leányiskolában. Az iskolától távol lakó gyermekek szokás szerint bennmaradtak délben az iskolában. Egyikük, Tulipán Mária I. osztályos kis leány az udvaron elesett és vizes ruháját a tanteremben lévő kályha melletti szárítgatta. A kis leány ruhája lángot fogott s a kis leány égő ruhában szaladt az udarra, miáltal az még csak jobban égett, úgy hogy mire a többi leányok és a szolga felesége, kik a sívalkodásra előszaladtak és eloltották az égő kis leány ruháját, annyira összeégett, hogy pár nap múlva meghalt.

A vadorzás ellen. A magyar kir. pénzügyminiszter rendeletben utasította a csendőrséget, pénzügyőröket s rendőrhatalóságokat, hogy a szemmel láthatólag vadászatra menő vagy vadászatról érkező egyéntől a vadászjegy felmutatását követeljék. Azoktól a vadászoktól, a kiknek vadászjegyük nincs, valamint azoktól, kik a vad jogos megszerzését igazolni nem tudják (kiváncsiak vagyunk, mivel igazolhatják. Szerk.) a vadászszákmány mindenkor elkobzandó s ellenük a jövedéki kihágási eljárás is megindítandó.

Új puskapor. A »Times«-ben Hope, angol ezredes kijelenti, hogy tizedfél esztendei munka árán sikerült egy újfajta puskaport feltalálnia, a mely valamennyi régebbi puskapornál külön hatása s a melyet »velocite« névre keresztelt el. A »velocite« minden

más puskapornál nagyobb sebességgel veti ki a lövedéket s készítési módja igen egyszerű és hamaros, holott a többi fajta érendszerint bonyolódott és huzamosabb időt igénylő. Hope ezredes találmánya nagy érdeklődést keltett Angliában s az angol hadügyminiszter már meg is kezdte vele a kísérletezést.

Pálinkamérgezés. Megdöbbentő hirt jelentenek Lugosról. E szerint Krassó-Szörény vármegye alispánjához Obreza, Marga és Glunbok községekből az a jelentés érkezik, hogy több pálinkafőző üstjének belsejét ólommal vonatta be, hogy így az étetésnél nagyobb hőfokot és gyorsabb étetést érjenek el s ennek következtében a pálinka ólomtartalmát kapott s az ólmos, mérges ital mintegy száz embert mérgezett meg, kik közül többen meg is haltak. A karánsebesi főszolgabíró szigorú vizsgálatot folytat.

Az olasz haditengerészet botránya. A panamából nem fogy ki a világ. A római sajtóban és parlamenti körökben most nagy izgalmat okoznak azok a visszaélések, amelyeket az olasz haditengerésztől lepleztek le. A dolgot egy római ujság pattantotta ki, amely közzétette egy élelmiszer szállítónak az élelmiszer-biztosokhoz intézett bizalmas körlevelét. Ebből a körlevélből kitűnt, hogy a szállítók a biztosok megvesztegetésével állandóan az előírásnál csekélyebb értékű árut szállítottak s így a kincstárt rendszeresen megkárosították. Megállapították továbbá, hogy a velencei tengerészeti arzenál hihetetlenül elhanyagolt állapotban van. Így például a napokban a kormány rendeletére az Evidenc nevű hadihajónak Északamerikába kellett volna indulnia, hogy a St.-Louisban rendezendő világkiállításra szánt tárgyakat elszállítsa. A hajó azonban annyira el volt hanyagolva, hogy még a kazánjába is egerek fészkeltek be magukat. De a személyzet hanyagsága miatt egyéb hiányai is voltak a hajónak, amelyet így most nem lehetett elküldeni Amerikába. A velencei tengerészeti arzenál főigazgatóját, Farina ellentengernagyot a hanyag ellenőrzés miatt már fel is függesztették állásától. A közvélemény a legerélyesebb vizsgálatot követeli.

Titokzatos gyilkosság. Bugyi pestmegyei községben különös bűneset foglalkoztatja a lakosságot és a hatóságokat is. Cser Mátyás huszonhat esztendő legényember január 22-én, mint rendesen, zsákkolt szecs-kát szállított a fővárosba; vele ment az anyja is. A szecs-kát eladták, de a vevő az árát nem adhatta meg, másnapra jgérte, azért Cserné a fővárosban maradt éjjelre, fia pedig hazahajtott az üres szekérrel. Nyolc óra tájban érkezett haza s akkor egy házbeli öregasszonynak azt beszélt, hogy egy ember fölült a szekere, beszélt vele, kérdezte tőle, hogyan adta el a szecs-kát és egyszerre csak egy baltával fejbevágta: Akkorát szólt az ütés a fejemen, mint egy ágyú! beszélt Cser Mátyás és elmondta, hogy lehanyatlott a kocsiiban jómagával tehetetlenül, de azért érezte, hogy támadója kikutatja zsebeit. Cser Mátyásnál mindössze 42 fillér volt, de azt sem vette el tőle, az órája, ruhája is megmaradt. Az utitárs azután megindította a lovakat és azok mentek a maguk útján Bugyiba. A falu alatt a friss levegőn teljesen észére tért Cser Mátyás, mint mondta, s leszállva a kocsiról, úgy jött gyalogosan lovai mellett haza. Az öregasszonyt megkérte, hogy mossa meg a sebes fejét; ez meg is történt. Azt is említette Cser Mátyás, hogy nem hurcolkodik a dologgal a bírósághoz, úgy is rösteli, hogy csuffá tették. Másnap reggel fölkel a sérült ember és kérte hozzátartozóit hogy hívjanak orvost. A község

orvos el is jött, megvizsgálta sebeit és megállapította, hogy a feje be van törve. Lefektette a sebesültet és miután sebeit veszedelmesnek találta, jelentést tett az esetről a hatóságnak. Az ócsai járásbíró vizsgálobírója, Madár Imre dr. a csendőrségtől értesült a dologról és kiment Bugyira. Kihallgatta a sérültet, a ki ugyan minden kérdésre megfelelt, de vallomásaiban gyakran ellenmondásokba keveredett. Egyébként is úgy látszott, hogy nem tökéletes az emlékező tehetsége. A vizsgálóbíró kérdéseire, hogy kik a szomszédjai, mind olyanokat nevezett meg, a kik régebben évek előtt voltak szomszédjai, a mostani szomszédjai sehogy sem jutottak eszébe; a csendőrmestert, a kit soha sem látott, István bácsinak nevezte s más e féle furcsaságot is mondott. E mellett elbeszélte, hogy hogyan támadták meg. Több ismerőse nevét is fölemlítette, ezeket azonnal szembesítették vele, de akkor meg azt mondta mindegyikre, hogy nem az volt. Egy legénytársára egy ízben rávallott, de az kétségtelenül be tudta igazolni az alibijét és később erre is azt mondta a beteg ember, hogy nem ez volt, a ki leütötte. Ismételte a vizsgálóbíró előtt is azt, hogy egy rövid nyelű baltával ütötték fejbe. Egy hét múlva, 29-én, agyhártyagyulladásban meghalt és Madár Imre dr. vizsgálóbíró Andreánszky Jenő dr. törvényszéki és Szilárd Bertalan dr. járásorvossal fölboncoltatta a holttestét. A boncolásnak meglepő eredménye volt. A boncoló-orvosok megállapították, hogy Cser Mátyás fején lőtt seb van, meg is találták a formátlanná lapult ólomgolyót az agyveljében; mert a golyó a jobboldali agyféltekét csaknem egészen hosszában átjárta és csontdarabot, haját vitt magával az agyvelőbe. Csodálatos, hogy ilyen súlyos agyu sérüléssel Cser Mátyás látszólag egészen jól érezte magát és csak napok múlva, mikor agyveljében gyulladás támadt, fordult rosszra az állapota. Az orvosok véleménye szerint hosszú csöví fegyverrel, puskával, nagyobb távoból lőtték hátulról fejbe Cser Mátyást. A csendőrség most ezen az alapon nyomozza Cser Mátyás gyilkosát.

Milliomos mosogató lány. Történnék még mesebeli dolgok a világon. Badenben meghalt a napokban egy Vogelsang nevű öreg kisasszony, aki a sors különös kedvezéséből milliomos lett, holott valamikor csak kisegítőleány volt egy vedégfogadó konyháján. Fiatalkorában történt, hogy beállt Vogelsang fogadós szolgálatába, aki a „Zum König von Ungarn“-nak volt a tulajdonosa. A fogadónak nem volt gyermeke s gyakran mondotta, hogy boldog volna, ha olyan gyermeke volna, mint a kis Kristborgerlány (így hívták akkor a most elhalt hölgyet). Mikor aztán meghalt a felesége, gyors elhatározással örökbefogadta a leányt. S a kis kisegítő kukta-leány a konyhából a gazda ur lakásába költözött át. Nyolc-kilenc évvel ezelőtt meghalt a jóltevője, amit annyira a lelkére vett, hogy teljesen visszavonult, azóta csak két unokatestvérével érintkezett. noha egyszerre milliomos hölgy lett belőle. Öt hónappal ezelőtt Badenbe költözött, ahol őrangyala lett a szegényeknek.

Huszárok zendülése. A három esztendejüket leszolgált pozsonyi huszárokat kedden reggel egy Lederer nevű harmadéves huszár folyton izgatta a társait, hogy ne takarítsanak ünnepnap istállót, hiszen már rég otthon kellene lenniök. Tíz huszár nyomban otthagya az istállót s átment a szemközt levő kocsmába ahol iszonyu sok rumot ittak meg. Lerészegedtek s a kocsmáros feleségére támadtak, mikor már több rumot nem akart nekik adni. Eppen ekkor lépett be a kocsmába Borsich őrmester s ráparancsolt a részeg kato-

nákra, hogy azonnal menjenek vissza a kaszárnnyába. A huszárok erre vén zupásnak csufolták az őrmestert. Borsich dühében kardot rántott, de vesztére, mert az egész csapat, melynél nem is volt oldalfegyver, neki-rontott, a földre teperte és saját kardjával ütlegelte. A század második őrmestere. Benkó, aki a nagy ribillió hallatára átsietett a kocsmába, hogy kartársának segítségére legyen, hasonló bánásmódban részesült. Miután a garázdálkodó részeg huszárokkal sehogysem lehetett boldogulni és a többi huszárok nem voltak hajlandók a renitensekkel szembeszállni, sot az engedelmességet egyenesen megtagadták, — nem maradt egyéb hátra, mint a közelfekvő vadászlaktanyából egy erős őrzőjáratot segítségül hívni. Az őrzőjárat vezetője egy fiatal hadnagy, azon volt, hogy a lázadó huszárokat lehetőleg jó szóval észre térítse, de vállalkozása kudarcot vallott, mert a dühöngők őt is megrohanták, a földre teperték és állítólag a testén táncolni kezdtek, mire persze a künnálló őrzőjárat fegyveres erővel kiszabadította a hadnagyot a dühöngők kezeiből és az egész társaságot a kaszárnnyába kísérte. Ebben a küzdelemben, melynek a véletlenül arra sétáló honvédkerületi parancsnok, Benedek altábornagy is szemtanúja volt, két huszár súlyosan megsérült. Ezeket a kórházba kellett szállítani. Borsich őrmester sérülései nem súlyosak, mert többnyire lapos vágásokat kapott, azonkívül még nyolc huszár szenvedett enyhébb sérüléseket.

Sajátságos véletlen adta elő magát Alsó-Ausztriában, egy fáczánvadászat alkalmával. Az egyik puskás ugyanis egy fáczánkakast megsörétezett, mely aztán iv-alakban egy közeli répaföldre esett le. A szomszéd puskás a kutyáját apportírozásra küldve, az eb nagy sietséggel rohant a fáczánkakas felé, mely újból lábra kapott s futással akart menekülni. E közben azonban a veszettül rohanó ebbel szemben egy a fáczánkakas által felriasztott mezei nyul jött teljes vagtatásban, s ezek (a nyul és a vizsla) oly erősen ütköztek egymásba, hogy a vizsla jobbra, a nyul pedig balra terült el a földön. Az eb csakhamar magához jött és bár sántítva, elesípte a kakast és apportírozta. De a nyul élettelenül ott maradt a helyszínen, mert a heves karambolban nyakesigolyáját törte. V. L.

Szerkesztői üzenetek.

Bálint János urnak, Szentés. Arról, hogy a sóvári pályázatok el lettek-e már intézve, nincs tudomásunk. A két elmaradt lapot a maival együtt küldjük. **Huszka Pál** urnak. Alattján. Az illető Was Kovács József erdőőr. Lakása Szőzető pusztá, u. p., Devecser Veszprem megye. Ezt külön levelező lapon is már megírtuk s itt csak arra az esetre közöljük, ha azt nem kapta volna meg. **Váncsa Mihály** urnak. Sepső Szt. György. Igazsága van, a vasutak mentén nagyon sok olyan most parlagon heverő és semmi hasznat nem nyújtó terület van, melyet a nemes füzek tenyésztésére előnyösen fel lehetne használni. Ha vidékükön vannak ilyen területek, a telepítés költségei és a várható haszon hozzávetőleges kiszámításával tegyen javaslatot az illető vasut igazgatóságához, melynek székhelyét az állomáson meg tudhatja.

A kiadóhivatal postája.

Flóra István urnak. Belényes. A beszüntetés idejét feljegyeztük. Addig még 8 korona jár. **Debreceni Zsigmond** urnak. O. Pécska. Előfizetése a folyó év végeig van rendezve a beküldött 8 koronával. **Lukács Sándor** urnak. Páty. Előfizetése múlt évi szeptember végén járt le. **Rothländer György** urnak. Szonta. Előfizetése március végeig van rendezve. **Tóth András** urnak. Osztróluha. Junius végeig előfizetve. **Szeccsödy György** urnak. Zánka. Előfizetése március végén fog lejárni.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen

ERDÉSZET. UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Égész évre	8 kor. — fil.
Fél évre	4 kor. — fil.
Negyed évre	2 kor. — fil.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily másbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendőek.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó

Podhradszky Emil.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlközásoknál eladás vételné minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszöres hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1904. Február 7.

19. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Szakvadászok képzése 2. A szarvas-, dám- és őzvad és ezek okszerű kezelése. 3. Tárca: László, a kis nyúl vadás. 4. A révi cseppkőbarlang. 5. Hasznos tudnivalók. 6. Külömfélék. 7. Hírek. 8. Szerkesztői üzenetek. 9. A kiadóhivatal postája. 10. A borítékon: Hirdetések és pályázatok.

Első rangu egyenruházati intézet

Blum és Társa

Szerb kir. udv. szállítók. Ő es. és kir. Fensége József Főherczeg udv. szállító
A nagyméltóságú Földmívelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállító
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPEST IV. Belváros. Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2. Szervita tér 8. Hajó utca 3.

III. A XVszámu, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes esinos kiállításu

ERDÉSZETI és ERDŐ ALTISZTI EGYENRUHÁK

nemkülönb felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

s eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a be-
tekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt meg-
rendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legujabb francia es angol divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vevőink
kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerezünk és a vidéki megren-
delések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket meg-
téveszteti óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyujthatnának.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez
szükséges részletfizetési megrendelési ivet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb
figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva,

Kiváló tisztelettel

BLUM és TARSA

Szerb királyi udvari szállítók.

Ő esászári es királyi Fensége József főherczeg udvari szállító. A nagyméltóságú Földmívelésügyi Ministerium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállító. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Jutányos árak.

Figyelmes és pontos kiszolgálás.

Legelőnyösebb beszerzési-forrás.

Állást keres

23. éves, nős erdőőr, ki ebben a minőségben már több év óta van alkalmazásban. Katonaviset, erő testalkatu: jó bizonyítványokkal rendelkezik. Az állást április 1-én vagy előbb is elfoglalhatja. Jelesen ért a mezőgazdasághoz és az erdészethez. Címe a lap kiadóhivatalában megtudható.

1—3

Pályázat.

A csanádi káptalan ságh-parácsi uradalmában egy erdőőri állás jött üresedésbe. Ezen állás következő javadalmazással van egybekötve: 600 korona készpénzfizetés, 16 hektoliter buza, 2 hold tengeriföld, 290 négyzetöl veteményföld, 1 tehéntartás, mint az a többi cselédeknel szokásban van, 2 koca és 10 malac nyári legeltetése, 1 szoba és konyhából álló szabad lakás, tüzelésre galyfa szükség szerint.

Sajátkezüleg irt pályázatok Gröftner Viktor uradalmi tisztartó címére Temes-Ságh-ra küldendő be. Megkivántatik, hogy pályázó valamely magyarországi erdőőri szakiskolát jó sikerrel végzett és hogy rom. kath. egyén legyen, továbbá szakértelme mellett ki kell mutatnia, hogy egy oly uradalomban szolgált, hol alkalma volt a vadtenyésztés körül a kellő jártasságot elsajátítani és hogy ért a kártékony vadak pusztításához, tehát megkivántatik, hogy jó lövő is legyen, ezért kikötteik egy évi próbaidő. Pályázatok beküldési határideje 1904. márczius hó 25.

Temes-Ságh 1904 január 18.

Gröftner Viktor
urad. tisztartó.

Allást keres

34 éves nős erdőőr, ki az erdőőri teendőkben teljesen jártas; ezen kívül kitűnően ért a fának neveléshez, dúvadak pusztításához és hálók kötéséhez. Címe a lap szerkesztőségénél tudható meg.

1—3

Allást keres

27 éves, nős erdőőr, ki az erdőőri szakvizsgát mult év őszén tette le. Ért a fogoly, fának nyúl és fürj tenyésztéséhez és fogásához. Címe megtudható lapunk szerkesztőségénél.

Allást keres

25 éves nőtlen erdőőr, ki az erdőőri szakvizsgát a mult 1903 év őszén tette le. Címe megtudható lapunk szerkesztőségénél.

3—10

Az okszerű szőlőtrágáyzás.

Irta

VIHAR GYŐZŐ.

Nélkülözhetlen kézikönyv minden szőlőgazdának, tele hasznos utmutatásokkal. — Ára 2 Korona

Kiadta: Schönwald Tivadar könyvkereskedő
Komáromban.

3—10

ÉLŐ VAD!

Élő foglyokat, fázánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengeri nyulakat, baglyokat és minden más állatokat magas áron vásárol az „Élőállat-kiviteli vállalat és állat nagykereskedő”: **O. Frank, Wien V., Zentagasse 48 sz.** Továbbá szállítok mindennemű élő vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat kedvelőnek nélkülözhetlen tanácsadóval ellátott képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldök. Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fázások szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg

MAGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
CS. ÉS KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB.
KRONOMETER- és MŰ-ÓRÁS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR
INGAÓRÁKNAK STB. STB.

ÓRAK ÉK SZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLASSAL
KESZPENZÉRT, VALAMINT
RESZLETFIZETÉSRE

JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEGYZÉK 2000 ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN ÉS BÉRMENTVE.

Magyar magpergető gyár

FARAGÓ BÉLA

csász. és kir. udvari szállító

ZALA-EGERSZEGEN

Megvételre keres

Akác magot

Gledicsia magot

Korai juhar magot

Kocsányos

tölgymakkot

és mintával ellátott mielőbbi szives értesítéseket kér.

Eladásra a következő csemetéket ajánlja

300 ezer drb.	Akácfa 1 éves (erőteljes) ára	1000 darabonként	8 korona
100 » »	Gledicsia 1 éves ára	» »	10 »
50 » »	Gledicsia 2 éves ára	» »	16 »
100 » »	Kocsányos tölgy	» »	8 »
100 » »	Kocsánytalan tölgy	» »	8 »
20 » »	Amerikai vöröstölgy (Quercus rubra)	» »	14 »
1 » »	Bibor tölgy (Quercus coccinea) nagy szép piros levelekkel 100 drb.	» »	5 »
10 » »	Amerikai fehér köris (Fraxinus ameri- cana alba)	» »	16 »

csomagolás önköltségi áron

A kontinens régi jó hírnevű vállalata.

Hazai ipar és termelés!

Mindenemű bel- és külföldi

ERDEI VETŐ MAGOT,
gyümölcs és lombfa magvakat

szállít

elismert kitűnő minőségben,
a lehető legolcsóbb napi árak mellett

Stainer Gyula

csász. és kir. udvari szállító
első körmendi

magyar magperget gyára

Körmenden

vas megye

és kéri a tisztelt erdészközönséget úgy a magvak jóssága, valamint a kiszolgálás pontossága felől magának próbarendelés útján meggyőződést szerezni.

Hogy a tisztelt erdészközönség támogatásáért érzett hálámat lerőjjam: évente az Országos Erdészeti Egyesület pénztárába 1000 koronát fizetek, mely összeget fenti egyesület bármely jótékony célra fordíthat. Ez által a tisztelt erdészközönség a 2% levonása alól fel van mentve.

Veszek mindenféle lombfa, magvakat és fenyőtobozokat a rendes napi áron és kérek b. árajlatokat.

Pártoljuk a hazai ipart és termelést!

Több ezer elismerő nyilatkozat. Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.

Párisi világkiállítás 1900. Grand Prix. — Számos díszoklevél, állami és egyesületi érem.

Pozsony 1902. arany érem. — Lemberg 1894. nagy arany érem.